

Άγιος Ελευθέριος Ιερομάρτυρας, φωτεινό αστέρι.

Ελευθέριος ο θαυμαστός και ένδοξος Ιερομάρτυρας έλαμψε ως φωτεινό αστέρι κατά το δεύτερο ήμισυ του δευτέρου αιώνας. Οι γονείς του πλούσιοι και ευγενείς και ως την πίστη ευσεβέστατοι. Η μητέρα του Ανθία διδάχτηκε την Αλήθεια από μαθητές του Αποστόλου Παύλου. Από την μητέρα του έλαβε το όνομα Ελευθέριος και τον ανέθρεψε ευσεβώς. Ο πατέρας του πλούσιος, κοιμήθηκε μετά από λίγο καιρό από την γέννηση του Ελευθερίου. Έτσι έμεινε με την μητέρα του, η οποία τον έδωσε εις τον Αρχιερέα της Ρώμης για να του μάθει τα ιερά γράμματα.

Ο Αρχιερέας διαπιστώνοντας τις αρετές του τον προχείρισε κληρικό, στα δεκαπέντε διάκονο, στα δεκαεπτά ιερέα και στα είκοσι επίσκοπο του Ιλλυρικού.

Ο διάβολος ζηλεύει και φθονεί τους ανθρώπους που ζουν κατά Χριστόν και γίνονται αίτιοι να προσέρχονται στην οδόν της σωτηρίας και άλλοι συνάνθρωποί τους. Ο Ελευθέριος μπαίνει στο στόχαστρο του σατανά. Ο βασιλιάς κηρύσσει διωγμό εναντίον των Χριστιανών και επιθυμεί να θανατώσει τον Ελευθέριο, γιατί αυτός είναι η αιτία που οι ειδωλολάτρες στρέφονται στον Χριστιανισμό. Διατάσσει τον στρατηλάτη Φήλικα να φέρει αμέσως ενώπιόν του τον Ελευθέριο. Αυτός με αριθμό ικανό στρατιωτών σπεύδει. Τον βρίσκει να διδάσκει. Ακούγοντας τον γλυκύτατο λόγο του Αγίου για τον Χριστό, μαλακώνει η καρδιά του και ο Φήλικας πέφτει στα πόδια του Αγίου και πιστεύει στον Χριστό.

Ζητάει να τον προσαγάγει στον βασιλιά. Στην πορεία προς τα ανάκτορα ο Φήλιξ ζητά από τον Άγιο να βαπτιστεί. Πράγμα που γίνεται. Φθάσαντες στην Ρώμη ο Φήλιξ διηγείται τα συμβάντα. Ο Άγιος οδηγείται στον βασιλιά, που προσπαθεί να κάνει τον Άγιο να αλλαξοπιστήσει. Ο βασιλιάς ρωτά τι ήτανε εκείνο που τον έκανε να εγκαταλείψει τα είδωλα και να ακολουθήσει έναν «κακοθάνατο άνθρωπο». Ο Άγιος σιωπά.

Ο τύραννος συνεχίζει να επαινεί τον νεαρό Άγιο και του υπόσχεται πλούσια δώρα αν προσκυνήσει τα είδωλα, διαφορετικά τον περιμένουν βάσανα. Για να λάβει την απάντηση: «Πώς να καταδεχτώ να προσκυνήσω τοιούτους θεούς ανοήτους και ξόανα άψυχα;». Εγώ λατρεύω τον Δεσπότη μου Χριστό. Αυτόν σέβομαι και ομολογώ Θεόν αληθέστατο. Νομίζω τον θάνατο για τον Χριστό μου τρυφή, δόξα και αγαλλίαση. Η απάντηση θυμώνει τον τύραννο και διατάσσει να πυρώσουν χάλκινο κρεβάτι να βάλουν επάνω τον Άγιο και από κάτω να βάλουν κάρβουνα αναμμένα, ώστε να ψηθεί εντελώς ο Άγιος.

Εις τον τόπο των βασάνων συγκεντρώθηκε κόσμος πολύς που κατηγορούσε τον τύραννο. Όμως, ο παντοδύναμος Θεός ελάφρυνε τις οδύνες του Αγίου. Όταν ο τύραννος θεώρησε ότι ο Άγιος είχε ψηθεί διέταξε να τον κατεβάσουν από το κρεβάτι και διαπίστωσαν ότι ήταν αβλαβής και τον άκουσαν να ψάλλει «Υψώσω σε ο Θεός μου, ο Βασιλεύς μου και ευλογήσω το όνομά σου εις τον αιώνα» (ψαλμός ρμδ'1) και λέγει στον τύραννό: «μάθε την δύναμη του αληθινού Θεού που ενέργησε σε μένα και την ασθένεια των δικών σου ψευδώνυμων θεών την ασθένεια».

Ο τύραννος θεώρησε ύβρη την απάντηση του Αγίου και διέταξε να τον βάλουν πάνω σε σχάρα, κάτω από την οποία υπήρχαν κάρβουνα και στα οποία έχυναν λάδι για να ανάψει η φλόγα περισσότερο. Μόλις ξάπλωσαν τον μάρτυρα η φλόγα έσβησε και η σχάρα έγινε ψυχρή. Αντικρίζοντας αυτά ο βασιλιάς διατάζει να βάλουν σε λέβητα λίπος, κερί και πίσσα και να βράσουν εντός αυτού τον μάρτυρα. Όταν ο λέβητας κοκκίνισε ο τύραννος ζήτησε από

τον μάρτυρα να απαρνηθεί την πίστη του. Ο γενναίος αγωνιστής του Χριστού ελέγχει τον τύραννο και τον ονομάζει λύκο της Αραβίας που φονεύει τους πιστούς ως πρόβατα. Διατάζει τότε ο βασιλιάς και ρίχνουν στον λέβητα τον μάρτυρα, μα η επέμβαση της θείας χάριτος τον έκανε αβλαβή.

Ο βασιλιάς παρατηρεί με απορία και θυμό τα γεγονότα. Προσφέρεται ο έπαρχος Κορέμων να τον βγάλει από την δύσκολη θέση προτείνοντας να βάλουν τον Ελευθέριο μέσα σε κλίβανο στο εσωτερικό μέρος του οποίου θα έχουν αιχμηρά αντικείμενα. Ο μάρτυρας βλέποντας την προετοιμασία προσεύχεται εις τον Χριστό να φωτίσει τους διώκτες του και να τους δώσει σωτηρία ψυχής.

Ο Κύριος εισακούει την προσευχή του. Ο Κορέμων αλλάζει συμπεριφορά, ελέγχει τον τύραννο και ομολογεί τον Χριστό. Έξαλλος ο τύραννος διατάζει και βάζουν στον κλίβανο και εκείνον. Αλλά, ώ του θαύματος, εξέρχεται αβλαβής και αποκεφαλίζεται.

Μετά, στον κλίβανο ρίχνουν τον Άγιο, ο οποίος εξέρχεται αβλαβής. Ο τύραννος, σκληρόκαρδος ων, δεν βλέπει τα θαυμαστά. Έπειτα, φυλακίζει τον μάρτυρα χωρίς τροφή και νερό. Όμως, ο Θεός τον φροντίζει όπως τον προφήτη Ηλία. Ακόμη, διατάσσει να δέσουν τον Άγιο πίσω από άγρια άλογα. Άγγελος ελευθερώνει τον Άγιο. Ημερεύουν τα άλογα και τον οδηγούν εις το πλησίον βουνό, όπου τα άγρια θηρία τον προσκυνούν. Το πληροφορείται ο τύραννος και στέλνει στρατιώτες να τον συλλάβουν. Τα άγρια θηρία αποσύρονται και οι στρατιώτες τον συλλαμβάνουν. Στην διαδρομή προς το παλάτι ο Άγιος διδάσκει και πολλοί στρατιώτες ασπάζονται τον Χριστιανισμό.

Ο τύραννος καλεί τον κόσμο για να δει το τέλος του Αγίου. Τον ρίχνει σε λιοντάρια. Αλλά αυτά προσκυνούν τον Άγιο. Οι παρευρισκόμενοι αναγνωρίζουν την δύναμη του αληθινού Θεού.

Στο τέλος, δεν μένει άλλη λύση.

Ο τύραννος διατάζει τον αποκεφαλισμό του Αγίου. Έτσι ο γενναίος και πιστός Ελευθέριος εισήλθε στην χώρα των Ιερομαρτύρων μαζί με την μητέρα του Ανθία. Τα Άγια λείψανα έλαβαν κάτοικοι της Αυλώνας και τα ενταφίασαν Χριστιανικά. Η μνήμη των τιμά η Εκκλησία την 15^η Δεκεμβρίου.

Μυργιώτης Παναγιώτης

Μαθηματικός